

туртъ, съ хубави градинъ, отъ който е обиколена, самото удоволствие на отечать ти. Днесъ искавъ да съчини писарь подарително писмо, и Амадія, да ти го предаде.

Графинята прегърна Марію, като ѝ наричаше дщеря нейна, извади отъ пръстътъ си пречутиятъ пръстѣнь, който причини на младата мома сячкитъ нещастіа и каза: » Любезное чѣдо, невинността ти и добрината ти, зная че, сж окрашеніа по скъпи отъ Адамандътъ, който свѣти на тоя пръстѣнь, въ ако и да ги имашъ недей го презира, приеми го, като никакво обезбѣженіе на неправдѣти, които ти сторихме, и като неженъ даръ на майчина обичъ осѣщамъ къмъ тѣбе. »

Като произнесе тия думи Графинята, турна пръстѣнь атъ на пръстътъ Маріинъ; сладки слъзы ся роняха изъ обитѣ на младото момиче. което преди малко проливаше толкова горчиви, и което отъ голямата добродетель на Графинята, толкова ся разрада щото не щеше да приеме пръстѣнь атъ.

» Окаянно момиче, ѣ рече пѣкой отъ присѣствуиѣщитѣ гости, приеми теа, що ти се дава отъ единъ мажественъ и великодушнъ Господарка, съвременно съ благоститѣ, които Богъ имъ е дарилъ, даъ ѣ е и едно благородно сръдце което ги раководи да ги употребляватъ съ най Богоугоденъ начинъ. »

» Не думай Г-не Бароне, повтори Графинята, ласкаете ги. Мажеството ви тука не дѣй-